

НОВІ ФОРМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ПІДПРИЄМСТВ В НОВІЙ ЕКОНОМІЦІ

Мущинка Н.В., Полінкевич О.М.

Луцький національний технічний університет, м. Луцьк

Формування і використання цього потенціалу – це практично і є суттю поняття «підприємництво», яке прийнято вважати особливою сферою виробничо-господарської або іншої діяльності з метою одержання певного зиску. Підприємництво – це самостійна, ініціативна, на власний ризик господарська діяльність, що здійснюється суб'єктами господарювання (підприємцями) з метою одержання економічних і соціальних результатів та одержання прибутку. В.Я. Месель-Веселяк засвідчує, що подальший розвиток одержали створені на приватній власності на землю й індивідуальній або сімейній формах організації праці особисті селянські господарства, створена нова форма – фермерство. Колективні сільськогосподарські підприємства і значна частина радгоспів реформовані у різні господарські формування ринкового спрямування, побудовані на приватній та державній власності на землю у поєднанні з колективними формами організації праці. Вінченко І.І., Рева Л.І розглядають фермерське господарство – як одну із форм господарювання на селі, яка характеризується домінуванням приватної власності на землю та засоби виробництва, якому властиві вільний вибір виду господарської діяльності та повна економічна відповідальність за результати господарювання. Саблук П.Т. зазначає: що «сьогодні в аграрному секторі розпочався етап перерозподілу власності у бік трансрегіональних корпоративних об'єднань (агрохолдингів та ін.). Тут є позитиви: збільшення обсягів інновацій та інвестицій у виробництві, глибина спеціалізації, залучення кваліфікованих кадрів, створення замкнених ланцюгів «виробництво - переробка - реалізація продукції» з орієнтацією на світові ринки, - це створює конкурентні переваги вітчизняній сільгосппродукції. Але є і негативи: концентрація власності у олігархів, перетворення більшості селян в найманих працівників, зростання безробіття на селі, монопольні ціни на працю та її результати, несправедливий розподіл ефекту; наслідок - подальше знедолення селян і деградація сільських територій». Історія розвитку підприємництва показує, що без ризику бізнесу не буває. Ризик притаманний тільки людині. Це інтуїція, гра, обгрунтований розрахунок, змагання в конкурентній боротьбі. Це є й перемога розуму і розрахунків або гіркота поразки і прорахунків, але те й інше стимулює бізнес. Одних ризик надихає, інших відштовхує, але виграє, як правило, суспільне виробництво, оскільки створюється багатство для людей і суспільства. Таким чином в новій економіці з'явилися нові форми господарювання: транснаціональні компанії, трести, холдинги, кластери, асоціації, фінансово-промислові групи, тощо.

1. Вибір форми організації бізнесу [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.chernigiv-biznes.com.ua/ua/2012-08-16-20-52-52/2012-08-16>.

2. Ігнат'єва І.А. Особливості становлення корпоративної форми організації бізнесу та корпоративного сектору України / І.А. Ігнат'єва, І.О. Ігнат'єв [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op>.